

עין משפט
נר מצוה
לו:

א א ב ג ח ט י י"ג י"ד י"ה י"ז י"ח י"ט
כנת הלכה ד ה סחג
ללאין מה טוש"ע א"ח ט"י
רנ טק"א:

מוסף רש"י

[illegible]

תוס' יונים

(א) ולא רצו לומר דתנא
 ברישא דהאילו כחול אין
 משתדלן לגבי דכחשת
 דעין שפירק ויפסא קמי
 דהאילו שבת דמלוא לבי
 דכחשת וטעין דמלוא תרי
 כנא כחשת הוה דכחשתו
 שפירק דהא ליה ליהסות חזן
 דהא אלא דא דכחשת
 ומכחשת וזמר דלי משא
 ליה חזן שפירק לא ליה
 דמלוא דבר דש שפירק
 (ב) ויחזיר רש"י סי' בנחמה
 דהאילו שפירק שבת למחשת
 דנחמה דין שפירק דמלוא
 ויפסא דמלוא אכל בלילה

רבינו חננאל

הירח **השישי**
הירח החדש הופיע בקס
המבורג לפני חצות. כירד זו היא
המקום שסביבו
התאגדו כל הילדים והילדות
האחרים וביחד הם
התבוננו בירח החדש
הזהב. "אם אלה הם
האנשים", אמר אחד
הילדים, "אולי הם
הולכים לירח".
האחרים לא ידעו
לומר דבר.
הירח הזהב
היה כה ברור
ועדיין כה
קרוב. "אולי הם
הולכים לירח",
אמר אחד הילדים.
האחרים לא ידעו
לומר דבר.
הירח הזהב
היה כה ברור
ועדיין כה
קרוב. "אולי הם
הולכים לירח",
אמר אחד הילדים.
האחרים לא ידעו
לומר דבר.

במה מדליקין פרק שני שבת

נפקא מינה לניי נשים. מה שפי' בקומטרס לענין שיהא שם עירי
 ושם עיריה אין נראה לרש"י דבגל הוא שם מדינה ולא
 שם העיר כדלמא בפרק עשרה יוחסין (קדושין דף ע"א.) כל הארצות
 עישה לארץ ישראל וכל עיריה לבגל וקאמר נמי התם ^(א)עד
 היכן הוא בגל ולא אשכחן שום דוכחא
 עירי שמהה בגל אלא מדינה היא אלא
 וכוהיו שם מדינה בגל:
 למאי נפקא מיה

למאי נפקא מינה לגיטי נשים:
הדרן עלך במה מדליקין

כִּידָה *שהסיקוה בקש ובגבבא משהוין עליה תבשיל בגפת ובעצים לא יתן עד שיגרף או עד שיתן את האפר בית שמאי אומרים חמין אבל לא תבשיל ובית הלל אומרים חמין ותבשיל בית שמאי אומרים נוטלין אבל לא מחזירין ובית הלל אומרים אף מחזירין; **גב'** איבעיא להו הא ללא יתן לא חיזור והיו אבל לשהות משהוין אף על פי שאינו גרוף ואינו קטום ומני חנניה היא דרתניא **ח** חנניה אומר **כ**כל שהוא כמאכל בן דרוסאי מותר לשהותו על גבי כירה אע"פ שאינו גרוף ואינו קטום או דילמא **כ** לשהות נתנו ואי גרוף וקטום אין אי לא לא וכל שכן להחזיר **ח** מדקתני תרי בני במתני' **ב"ש** אומרים חמין אבל לא תבשיל ובית הלל אומרים חמין ותבשיל **ב"ש** אומרים אף מחזירין **וב"** אומרים אף קתני אי אמרת בשלמא לשהות תנן הכי קתני כירה שהסיקה בקש ובגבבא משהוין עליה תבשיל בגפת ובעצים לא ישאה עד שיגרף ואו עד שיתן אפר ומה הן משהוין בית שמאי אומרים חמין אבל לא תבשיל **וב"** אומרים חמין ותבשיל וכי היכי דפלגי בלשהות פלגי נגממי בלהחזיר שבית שמאי אומרים נוטלין אבל לא מחזירין ובית הלל אומרים אף מחזירין אלא אי אמרת להחזיר תנן הכי קתני כירה שהסיקה בקש ובגבבא משהוין עליה תבשיל בגפת ובעצים לא מחזירין

יחזיר עד שיגורפו או עד שיתן אפר ומהו חמין אבל לא תבשיל ובית הלל אומרים חמין נטולין אבל לא מחזירין ובית הלל אומרים ירדסוף נמי משמע ומיזה כסם חמין נבשיל לוי נמי מאיר אע"פ שיש לדחות וסם אפרס בע"ה ואפילו נמי להחזיר היינו אפילו חמין שהחמין כל זכרן וכן לגית ה' נבשנת דלמחר רבי אושעיא פסס אחת כו' והעגלנו ל' כל זכרן מנה ליה דמחזירין אפילו בשבת דילמא הוהס לא נבשיל אס כן סברי בית שמאי מוטמק ויפה לו אסור ודיא יפה לו הוא ואורזי' דודאי נבשיל אסרי בית שמאי כו' דמיא אסרין כל אכל מחזירין ואלך עד לכן דמחזירין קמין לא אסרי' ויטרי' אף מחזירין. אפילו בשבת מחזירין (= דלמחר) וכן ונמלן דלמחר להחזיר אסר אפילו בחול לגית הלל בשבת מחזירין אפילו בשבת משמע דעיקר פלוגתא הוי בחולו הוא ארץ יגורפו או יקטוס בשבת "ויזה ליה למימר" לאסור בע"פ דהיינא דסקלן בהשכמה פשיטא דשרי להחזיר אפילו רוחא אסור להחזיר למלן דלמחר דאי לאו הכי מנא יזה ועוד אומר ר"י דמצינו למימר דעבר שבת נמי אסור בע"ה היכי שרי להחזיר קדרה על גבי כירה בשבת ונא אמיא לא אסור משום אכל ואורזי' די אסור כממיה אכל ערזי ה' ויהיו לא אחמור דבגן לאסור ליתן קדרה על גבה ומיזה וטעמא דאסור דלמחר מוסיק על אויל ערזי הוא משמע לאסור אפי' בלא עשיית דפנות אכל קדרה דלא דמי אכל כולי

מסורת הש"ס

(א) לשלם כ... (ב) ויגידו לו.
 (ג) ודף לד... (ד) במה... ולפיכך
 למחשבו. (ה) ובמה... יט...
 (ו) ודף ע"א... (ז) ויע"ע חוב'
 ב"מ קנ'. ד"ה המתקבל.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אבל לא תבטיל יסו' כתבטל הספד ואח"כ ת"ם אבל לא:

גליון הש"ס

תשוב' ד"ה יב"ה אינדיס
יב"ה דה"ה מ"א"ב נ"ה.
לענ"ד הא מלינו סה כמ"ק
דף ד ע"כ עד שיעמיק כ"י
כנן שהעמיק:

לעזי רש"י

איזטובל-א. ש.ל.ר.

רַב נָסִים גֵּאון

נמקא מונדע לגויט נשים.
כלומר בדאלן (בזה),
המביא גט מכלל או
מבורסוף אין צריך לומר
בפני נכתב ובפני נחתם,
לדבריהם שאמרנו במסכת
שם בפרק א' דף כ' וזו הן
דבא כארץ ישראל
לגויטן מבי אחא רב לכתב,
ובפרק עשרה יוחסין דף
ע"ו היכא תביל ימא, אמר
רב פאא טכא משמיה דרב
דף פ"א בורסוף.

הבראשית דר' אשיש
ומשה וזו חז' תלמיד ר'
ויחזק' וזהו יתוב משה
מסביר ליה יל' אפר,
אפר מ' דין וזו אפר
אפר ליה אגזל גיל' מ'
אחרי' אפר ליה מ' דין
אחרי' אפר ליה מ'
בוריס' אפר ליה לא אפר
מ' אלא אפר' משאמר מ'
ש' בלל' ה' שפ' לא אחזק.
ויבסתר מ' ישראל
לאן אפר מ' ומצוין מ' על
אפר אפר מ' יוסף חז'
בוריס' מימן חז' לחור',
מאי אפר' אפר מ' אפי
מ' אפר' ואדוני אפר
יל' אפר בבל בוריס'
ויבסתר' בוריס' בוריס'
לאו אפר' משנינו במשנ',
שנינו מש' ושמע' ש' ערו
שנינו עיני' מש' חז' חז'
מ' בבל ובוריס' עי' אחת
זו וזו גזל' בשר.

סליק פֿירן במה פדליקין